

Szép négy

ÉNEKEK,

Első.

Házafoknak új társoknak kívánok szólalni.

Második.

Az igaz Messiás már el-jött, sokféle 's a' t.

Harmadik.

Kesergő szívemre nagy fájdalom szállott, 's a' t.

Negyedik.

Kegyes nagy gond-viselő könyörülő Isten.

E i s ö :

Házafoknak új társoknak kívánok szólni, kik talán még egymás között jó rendet szabni, nem is tudják mi legyen, házasságok mit tégyen, szükség tehát illy dologról, hogy szómat tégyem.

Házasságot meg-tudjátok Isten szerzette, Paraditsomnak kertében elsőbb rendelte, midőn Évát Adámnak tsontjából teremtetten, ott az első Nátznagyságot maga végezte.

Eztet látván első Atyánk igen örüle, hogy tsontjából feleséget néki rendelne, méltó hálákat adni, jóvoltát meg-köszönni, kezdé ottan az Ur Istent fel-magasztalni.

Mivel tehát e' szerzetet maga rendelte, hogy szent Fija meg-tisztelné, Kánánba méne, Mária-is jelen volt, még Péter-is vigán volt, minnyájan hálákat adtak, mert jó borok volt.

Házasságra akarsz lépni, jól meg-gondoljad, rabbá ejted ott magadat, szükség fontoljad, szabadságod el-adod, és férjednek ajánlod, te az övé, ő az tied, melly szép állapot.

Akarsz tehát házafodni, hasonlót keres

kit

kit az Isten néked meg-ád, tsak benne biz-
zálj, ha hasonló lesz párod; jámborságban
úgy élhetész, dolgaiddban így mindenkor hidd
elő-mehetész.

Ha rongyos vagy, leány tzifra már az
nem helyes, el-hidd ottan a' szeretet soha
nem tellyes, egyenlőnek kell lenni, ha egy
test akar lenni, mert az ilyen gyakran szó-
kott másoké lenni.

Hogy ha akaríz házasodni, ne hídgy a' szó-
nak, házasságban sok ámitó szók gyakran
vannak, ötsém, sógor úgy szólnak, mézes
szóval biztatnak, mesterséges ravasz-sággal
így körül fognak.

Ne hídgy azért minden szónak, vigyázz
magadra, azon szerént az asziszonynak mert
ravasz róka, még-náfsznagy-is van olyan, ki
noha ugyan vigan kíván lenni, és lakozni
a' te lagzidban.

De azután akármikép folytasd életed, tsak
ő egyszer jól lakhasson, be-köffe szemed, ha
jó etelt főzettel, jó bort készítettél, tud-
meg addig mesterkedik, hogy egybe szentel.

Tóbiás is az ő fiat mikép rendelte, midőn
Ráges várofsába őtet küldötte, Rafael An-
gyal ment el véle, hogy jó férjet szerezne,
kivel élte üdvőisege nekie lenne.

Szükség ti-is tiszteteket, hogy meg értse-
tek, élvén Isten szerént ti egymást szeretsé-
tek, egymást igaz munkával mindenkor él-
tetsetek, egymást ti meg-bétsüljétek, és tisztel-
jétek.

Mert

Mert boldogok azok, a' kik az Istent fé-
lik, igaz hittel szeretettel kik veszik, pa-
rantsolatját neki mindenekben meg-tesszik,
kenyereket kez munkával igazán eszik.

Eképpen a' jámbor embert meg áldja Isten,
Felesége mint szép termő szőlő-tő léssen,
fiai asztal körül le-telepednek szépen, ne-
velked, mint olaj-fa vesszszők az hitben.

De hogy vége legyen immár ezen ver-
seknek, tiszt, és betsület itt legyen az új
férjeknek, adja Isten malasztját; ossza rájuk
áldását, minden ember Ament mondjon szé-
pen vigadván.

Ti néktek is most egybe gyűlt úri vendé-
gek, azt kívánom, szivből mondom, hogy
élhessétek Vő-legényt segitsétek, majd vi-
gabbak lehettek, nékem pedig fáradságért
italt töltsetek.

M á s o d i k :

Az igaz Messiás már el jött, sok féle tsu-
dákat köztünk tött; a' vizet is borrá
tette, a' Násznépet vendéglete; Chánán
mennyegezőben.

Fris lakodalmat ott kezdének, Jést-is
hivák vendégnek, ott követték tanítványi,
mint tyúkot ő fiai Chánán.

Első tál étket, hogy fel-adták, Jést az-
zal igen kínáltak, tesszik mindenben az étet,
csak a' borban van a' vétek:

Jésuszent Annyát, hogy meg-látá, fogyat-
ko-

közafokat meg száná ; mivel monda , borunk nintsen , azért semmi kedvünk nintsen.

Jésu' vígaságos hogy lenne, Szent Annya kereti meg lenne ; parantsolá meríteni, kútból hat vedret tölteni :

A' szolgák is frissen sietnek , kútból hat vedret meg-töltenett Jésus borrá változtatta, első tsudáját mutatta.

A' bort adták Náfsznagy kezében, ő hogy adja vendég elében, Náfsznagy a' bort megkóstolja, mindjárt Vőlegényt szállittya.

Minden ember (úgy mond :) elsőben, jó bort adja vendég elében ; de te a' jót eddig tartod , és az alá valót adod.

Mindnyáján : kik a' bort kóstolják , noszfa vigan legyünk kiáltják ; Ej be jó bor , ez az új bor , sokkal jobb bor , mint az ó bor.

Péter a' szakállát törüli , jó voltát a' bornak dicséri ; költönte Iskariotesre , ilznak , 's mulatnak kedvekre ,

Hogy Andrásra került volt a' sor , néki is igen tetszik az új bor , úgy meg-iszik az új borból , hogy hasa is gyakran kordúl.

János a' poharat vigyázza , ritkán kerül , 's nehezen várja ; Tamás elől el ragadja , szomjú torkára fel hajja ,

A' nagy Jakab a' kis Jakabbal , egymásra merelzkednek artza ; alig várja a' kissebbik , hogy hamar igyék a' nagyobbik.

Az három Lukáts, Márk, és Máté, nem nézik hogy mi az Cupaté ; eresztik a' bort gödény torkra, nem bizzák Filepp Bátryokra.

Ber-

Bertalannak sem jut eszébe, hogy megnyúzzak még jövődőben; mert az új bor felejteti, búját vígan fere teszi.

Simon Thadæusnak azt mondja; töltis kulatsra, jó lesz holnapra, mert ez a' bor hamar el fogy, bár tsak ollykor volna egy korty-Chanán Mennyegzőben.

H a r m a d i k :

Kesergő szívemre nagy fájdalom szállott, kim' minden örömem tőlem el-távozott, engemet el-hagyott, Jaj! jaj! mikor érek örvendetes napot.

Özöni szemimnek ortzáimon folynak, fel's alá ferényen szomorún vigyáznak, hogy ha láthatnának olly postákat, a' kik jó hírt mondhatnának.

Kétséges reményben forog az szívem, mert nints jó akaróm barátom vagy hivem, a' ki szánnyon engem, avagy vigasztaljon könnyebbitse terhem.

Ennékem úgy sorsom mint bús gerlitzének, a' ki tévesztette hű társát félszékének: kiért nyögésének nints vége, nyárban-is van Tele élének.

Nyelven elégtelen mondani fájdalmom; gond, bú, bánat, miatt nints ejjeli álmom, nőttön nyő siralmom, mint Biblisnek könyvem árja lesz' sir-halmom.

Enőné sem Biblis sziveknek bánatja, nem volt olly' nagy, mint melly én szívemet harja
azt

azt nem fogyaszthatja vig ének, sem pengő
muzika szózatja.

Szerentse bal kézzel poharat nyújtotta,
szomorító borát velem meg - itatta, szívem'
el - fojtotta, hervasztó festékekkel ortzám'
rútította.

Siralommal érzem ebéd' vacsorámat, bá-
nattal teritik - meg én asztalomat, háló,
nyolizolyámat, toll helyett fok gonddal
töltik vánkosimat.

Igye fogyott fejem vigasztalást nem vár,
nem újjul énnékem sem vig tavasz sem
nyár, mind holtig búban jár szívem bé-mots-
kolta könyvel egyelűltt sár.

Mint a' bús Pelikán ki mellyét szaggat-
ja, vérevel fiait hinti 's ápolgatja, ő ma-
gát bádgyasztja, jajjos gond bú, bánat él-
tem' úgy fogyasztja.

Im' a' mitől inkább éltemben rettegetem,
szintén azon törben véletlenül eszem, és bé-
keveredtem, mint Labyrinthusból nem me-
nekedhettem.

Homályba vig napom véletlen borúla,
kedvem' hajnalára rút felhő tódúla, szele
meg zudúla, mord hideg telemnek, 's lek-
kem el-búsúla.

A' vig fülemile' hangos éneklése, zöld
erdők' ligetin madarak zengése, sem vig
nap fénylése, szívem fájdalmainak nem meg-
enyhítése.

Le - hullnak tñillagi a' magas kék égnek,
virági nem lésznek a' Flóra kertének vagy
Hybla

Hybla hegyének, míg elől kerülnek vigsa-
gi lelkemnek.

Istenem éltemnek sajkáját evezni, bána-
tim' tengerén fokáig vesződni és abba me-
rülni ne hadd! engedd hamar tiendes part-
ra menni.

N e g y e d i k:

Kegyes gond-víselő, könyörülő Isten, ki fokáig vá-
rod a' bűnös embert, törvényt adtál néki ellened
ne vétlen, vízfőz tér a' bűnre, ugyan szárnyon mégyen.

Sikeretlen áfzszú földet zsirosítja, az elsőnek vize fát,
füvet újítja, de az ember tudván a' bünt ugyan ifzsa,
nem jobbitja magát Ádám bűnös fija.

Gondold ember mint mégy halál kapujára, hogy ha
még kell a' bűn, halálnak lész rabja, ha pedig, fel-mehetfz
a' Felség házában, nyűgodalomra mégy, tényes meny-
országba.

Tsűf tréfa beszédét nyelvednek vesd hátra, te jámbor
váltodnak ha van még-is héja, meg-tanítlak majdan, vi-
gyázz irásomra, úgy nyithatfz még útát örök boldogságra.

Szolga béresednek igaz fizetést tégy, te atyádhiától zá-
logot te ne végy, vén személyt meg-betűlj, rágolma-
zó ne légy, határúl földednek más határt te ne tégy.

Tiszta könyörgéssel Ur Istenhez járúlj, két mértéket
ne tarts, vízes bort ne árúlj, a' büntől távul járj, igaz-
ságot tanulj.

A' te két szemedről, te olly végezést tégy, ne tekints
a' bűnre senkinek kedvéért, ne fordítsd hamisra igaznak
törvényét, jövevény szegénynek el ne vedd kenyerét.

Mert kedves Istennél tiszta ártatlanság, szegényekhez
való szelid irgalmasság, hasznos a' jámborság, szép út
az igazság, e' kettőnek végén vagyon a' menyország.

Szenteeknek példáját előtökbe adtam, kit üdvösségtek-
re néktek meg-mutattam, kit ha meg-tartatok, úgy
használ, azt tudom, üdvösségre néktek út-at-is nyitottam.